

Hitte

IN
60
SECONDEN

Ik tel de dagen af. Nog één dag en dan is het voorbij. De hittegolf, die maakt dat wij thuis constant moe en geïrriteerd zijn, schijnt op vrijdag 'af te vlakken' - een omschrijving die me met enige huiver vervult. Afvlakken is iets anders dan 'voorbij zijn'.

Ik klamp me in alle macht vast aan de weerberichten. Vorige week was ik nog goed geluimd omdat de grote weerstations lange tijd voor zondag een tweedeling voorspelden. Gruwelhitte voor die altijd en eeuwig door warmte gekwelde Limburgers en Brabanders en relatieve koelte voor ons, noordwestelijke kustbewoners, en Friezen.

Maar gaandeweg verdween die voorspelling en zondag bleef het even heet als op zaterdag.

Omdat ik die grote weerstations zo langzamerhand niet meer vertrouw - ze zeggen met hetzelfde aplomb steeds weer wat anders - speur ik het internet af naar lokale weermannen in de hoop dat die zeggen wat ik wil horen: het wordt een graadje of tien koeler. Lekker net iets boven de 20 graden. Prima weertje om in de tuin te zitten of in en om het huis een klusje te doen.

Maar nee, ze zeggen ongeveer allemaal hetzelfde. En om het nog erger te maken had een van hen achterhaald dat er tussen 1949 en 1975 niet één hittegolf is geweest terwijl er in het nieuwe millennium al een stuk of vijftien zijn geweest.

De sixties, wat een tijd was dat. In je blote kont naar een festival gaan en dan de hele dag in de zon zitten zonder dat je zo rood als een tomaat huiswaarts reed in je 2CV, waarin geen airco zit, die je ook helemaal niet nodig had. Iedereen hield van elkaar en de klimaatopwarming was nog ver weg. Heerlijk.

Koen van Eijk
k.van.eijk@mediahuis.nl

Boek verschijnt bij officiële overdracht carillon De Rijk

Connie Vertegaal

De Rijk ■ Het nieuwe carillon van de Grote Kerk van De Rijk wordt op 5 september officieel overgedragen aan de gemeente Alkmaar. Dan wordt ook het boek 'Klinkend Sieraad' gepresenteerd.

Het carillon hangt al bijna een jaar in de toren, maar kende wat opstartproblemen. Zo duurde het maanden voor de computergestuurde deuntjes op elk half uur klonken. Die zijn inmiddels ingekort, zegt Fred Hoek, voorzitter van Stichting Carillon De Rijk. „We kregen er klachten over dat ze te lang duurden. Ik vond het zelf ook.”

De deuntjes klinken alleen overdag. En elke zaterdagmiddag om 13 uur komt stadsbeaardier Christiaan Winter naar het dorp om het instrument te bespelen.

Hoek verdiepte zich in de geschiedenis van de toren, het torenuurwerk en het carillon. Zo ontstond het boek 'Klinkend Sieraad'.

Hoek is er trots op dat het allemaal is gelukt. „Als je ergens aan begint, hoop je natuurlijk dat het lukt. Er was een hoop geld nodig en dat hebben we toch weten op te halen bij de bevolking. Alle carillons in het land zijn oude instrumenten. Het is uniek dat er een nieuw instrument is gebouwd.”

Colofon Noordhollands Dagblad

Hoofredacteur:

Corine de Vries, Jan 't Hart (adjunct) en Gerben van 't Hek (adjunct)

Secretariaat:

redactiesecretariaat@mediahuis.nl

Hoofdkantoor:

Mediahuis Nederland B.V.
Basisweg 30,
1043 AP Amsterdam
088 - 8249111

Redactiechef:

Fred Hoogendoorn

Regiokantoren:

Gedempte Nieuwesloot 72, 1811 KT Alkmaar
Tel. 072-5184000
redactie.ac@nhd.nl

Online:

Website nhd.nl, Twitter @alkmaarschecour, facebook.com/alkmaarschecourant

Raad voor de Journalistiek:

Noordhollands Dagblad volgt de leidraad van de Raad voor de Journalistiek. Ga naar: rvdj.nl

Vragen van abonnees:

Voor bezorgklachten of vragen over abonnement: nhd.nl/service of bel 088 - 8241111.

Advertentie opgeven:

088 - 8240234 of mediahuis.nl/adverteren.

Familieberichten:

088 - 8240135 of
familieberichtenopinternet.nl

Rechtenvoorbehold:

Alle rechten t.a.v. deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij Mediahuis Nederland B.V. Op het gebruik van deze uitgave is het bepaalde in de algemene gebruiksvoorwaarden van Mediahuis Nederland van toepassing: mediahuis.nl/gebruiksvoorwaarden.
©Mediahuis Nederland B.V., 2020

In vier uur een Alkmaars stadsgezicht tekenen

Op zoek naar de romantiek in de regio

Het is warm op het plein. Een enkeling waagt zich in de zon. Anderen vluchten de schaduw in, waar hun looptempo even vertraagt en hun ogen op twee heren blijven rusten. De geconcentreerde blikken van de twee mannen gaan van de Grote Kerk naar hun papier, waarna de kwast voorzichtig op het blad wordt gezet. Even wanen de voorbijgangers zich op het Franse Montmartre.

René van Dijk (64) uit Heiloo en Kees Winder (61) uit Bergen zitten zwijzaam naast elkaar. Af en toe wordt er een praatje gemaakt met nieuwsgierige passanten. Dat hoeft niet per se hoor, al die aandacht, zeggen de heren. Maar ja, het komt er nu eenmaal bij kijken.

Het tweetal trekt door de regio heen, gewapend met een potlood en aquarelverf. Op zoek naar de romantiek. Normaal vinden ze die vaak in Frankrijk, waar ze tientallen jaren geleden begonnen met tekenen. De mannen gaan regelmatig samen op vakantie, met hun gezinnen. Tijdens een reis naar het zuiden besloten ze voor het eerst eens schilderspullen mee te nemen. Het eerste project werd een kasteel bij Annecy.

Er volgen nog vele tekeningen. Het gezin gaat de hort op, de heren

leggen de omgeving vast. Winder: „Dan gaan we bijvoorbeeld 's morgens vroeg naar een dorpje toe. Drinken we een kopje koffie, kijken we hoe het dorp beweegt. Daarna gaan we tekenen en 's middags voegen we ons weer bij vrouw en kinderen.”

Reizen zit er deze zomer niet in, zegt Van Dijk. Dus bezoeken ze de mooiste plekken in eigen omgeving. Winder: „Alkmaar is schilderachtig genoeg. Kijk maar naar de Achterdam, de Koeltuin, de Accijnstoren.” Ook in Hoorn en Heiloo vinden ze de romantiek.

Op het terras

Dit keer werken ze aan de Grote Kerk. Op hun schoot ligt zelfgemaakt houten borden, waaraan al hun benodigdheden zitten vastgemaakt. Van Dijk: „Mijn spullen zitten altijd in mijn rugzak. Ook op het terras. Laatst duurde het wat lang met de pizza's en ben ik gaan schilderen.”

Meestal zijn ze een uur of vier in de weer voor alles op papier staat. Een kunstopleiding hebben beiden niet gehad. Voor ze met vervoegd pensioen gingen, werkten ze bij een bank en een bureau voor rechtshulp. Winder heeft wel even tekenles gevolgd in de jaren '90, Van Dijk niet: „Je leert het gewoon door het te doen.”

De Molen van Piet in Alkmaar.

ILLUSTRATIE KEES WINDER

De Grote Kerk in Alkmaar.

ILLUSTRATIE KEES WINDER

Het is precisiewerk. Corrigeren kan bijna niet; het papier raakt snel beschadigd. Nog een valkuil: te lang doorgaan. Van Dijk: „Dan schilder je het helemaal dicht en is je tekening verpest.” Het is een kwestie van op tijd stoppen. „En aan het einde de schaduwen nog toevoegen. Als die erin staan, komt

de tekening pas tot leven.”

Hoewel ze vaak hetzelfde onderwerp tekenen, lijkt het resultaat nooit op elkaar. „Ik ben meer van het gepriegel”, zegt Winder. Thuis maakt hij ook gedetailleerde olieschilderijen. Dat neemt een stuk meer tijd in beslag, zo'n anderhalf jaar. Soms verkoopt hij die. Maar

de aquareltekeningen? Die doen beide heren niet weg. Van Dijk: „Ik heb dit altijd beschouwd als de enige activiteit die ik puur voor mezelf doe. Anderen hebben er niks aan. Nou ja, ernaar kijken misschien.”

Suzanne Rijnja

Bedevoortsoord Onze Lieve Vrouwen Ter Nood in Heiloo.

ILLUSTRATIE RENÉ VAN DIJK

Kees Winder (links) en René van Dijk aan het werk.

FOTO ERNA FAUST

Inkijkje in de Geest in Alkmaar. Links Bistro de 13 Balcken.

ILLUSTRATIE RENÉ VAN DIJK